

Clypevs Theologiæ Thomisticæ

Continens Tractatus de attributis, de visione Beatifica, de scientia Dei, ac
de ejus voluntate, & Providentia

Gonet, Jean-Baptiste

Parisiis, 1669

§. I. Conclusio affirmativa statuitur, & testimonis Scripturæ, SS. Patrum
roboratur,

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77232](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-77232)

2. Sicut Deus potest significari metaphoricè velle *A*
 id quod non vult, voluntate propriè acceptà, ita
 potest metaphoricè significari velle id quod propriè
 vult. Et in quæstionibus disputatis quæst. 23. de
 voluntate Dei, art. 3. in resp. ad 6. sic habet:
 Sciendum est quod voluntas signi tribus modis se
 habet ad voluntatem beneplaciti: quædam enim
 est voluntas signi quæ nunquam incidit in idem
 cum voluntate beneplaciti, sicut permissio quæ
 permittit mala fieri, cum mala fieri nunquam
 velit: quædam semper in idem incidit, sicut
 operatio; quædam verò quandoque incidit, &
 quandoque non, sicut præceptum, prohibitio,
 & consilium.

ARTICVLVS II.

*An sit in Deo voluntas generalis, & ante-
 cedens salvandi omnes homines, post Adæ
 lapsum, subindeque Christus pro omnibus
 hominibus mortuus sit?*

17. **N**egat Jansenius libro 9. & 10. de gratia Chri-
 sti Salvatoris, ubi docet Deum ante pecca-
 tum Adæ, omnibus ac singulis hominibus æter-
 nam voluisse conferre beatitudinem, volunta-
 te generali & antecedenti, ex eaque in statu
 innocentie proflixisse in primos parentes auxilia
 sufficientia, subdita ipsorum voluntati, quantum
 ad efficaciam & usum; subindeque talem volun-
 tatem in eo statu fuisse perutilem: sed non posse
 statui voluntatem generalem, quæ Deus omnes
 homines in damnatione primi peccati positos,
 velit salvos fieri, & quæ omnibus præparet reme-
 dia & auxilia generalia ad salutem necessaria.
 Unde ibidem asserit, voluntatem antecedentem
 homines salvandi post Adæ lapsum (si quæ in
 Deo sit) nihil aliud esse quàm nudam velleita-
 tem, qualem Deus habet erga jam damnatas
 creaturas, sive homines, sive Angelos; quæ non
 obstante potest Deus aliquos nolle salvos fieri,
 ac reipsa non vult, eos scilicet qui reipsa damnan-
 tur, quos idcirco ait destituisse mediis ad salutem
 sufficientibus. Eandemque ob causam docet li-
 bro 3. cap. 21. Christum non esse mortuum pro
 redemptione & salute æterna omnium homi-
 num, sed tantum electorum: pro salute autem
 aliorum, non magis sanguinem fudisse, aut
 etiam orasse, quàm pro salute ipsius diaboli.
 Verba ejus hæc sunt. *Christus pro infidelium
 in infidelitate morientium, aut justorum non
 perseverantium salute mortuus non est, nec san-
 guinem fudit, nec seipsum redemptionem de-
 dit, nec Patrem oravit; imò non magis pro
 æterna liberatione ipsorum, quàm pro diaboli
 deprecatus est.*

Huic doctrinæ Jansenij aliquo modo favent
 Gregorius Ariminensis, & Vazquez: licet enim
 voluntatem generalem & antecedentem salvandi
 omnes post Adæ lapsum, in Deo agnoscant, eam
 tamen nolunt comprehendere parvulos in utero
 materno decedentes; cum eis Deus nullum præ-
 beat pro remissione peccati originalis remedium;
 subindeque tenentur asserere, Christum pro illis
 parvulis non esse mortuum.

§. I.

*Conclusio affirmativa statuitur, & testimonio
 Scripture, & SS. Patrum roboratur.*

Dico igitur: Deum voluntate generali & an-
 tecedenti, velle omnes homines, etiam
 post Adæ lapsum, salvos facere.

Probatum primo ex celebri illo Apostoli testi-
 monio 1. ad Timoth. 2. *Deus vult omnes salvos
 fieri, & ad agnitionem veritatis venire.* Ubi in
 primis sermonem esse de hominibus ut sunt in
 statu naturæ lapsæ, patet; Tum quia Paulus lo-
 quitur de hominibus prout nunc sunt, vult enim
 fieri pro eis orationes & obsecrationes ad Deum:
 nunc autem omnes homines sunt in statu naturæ
 lapsæ. Tum etiam, quia si Apostolus loqueretur
 tantum de voluntate nos salvandi in obedientia
 Adæ innocentis, non dixisset, Deus vult omnes
 homines salvos fieri, sed voluit salvos fieri:
 ita enim in præterito exprimitur Dei voluntas,
 cum præterit tempus impletionis illius: sicut
 non dicimus nunc de Angelis malis, Deus vult,
 sed tantum voluit illos salvos facere. Addo quod
 Paulus ibidem ait, Christum ad hanc voluntatem
 Dei implendam, obtulisse redemptionem
 pro omnibus: Atqui redemptio supponit lapsum
 in originale: Ergo loquitur de hominibus ut
 sunt in statu naturæ lapsæ, & peccato originali
 vitiate.

Secundo Apostolum non loqui de simplici vel-
 leitate & nuda complacentia, qualem Deus habet
 circa merè possibilem, manifestum est, quan-
 doquidem jubet ut oremus pro omnium hominum
 salute: stultum verò esset pro merè possibili-
 bus, v. g. pro conversione dæmonum, vel alterius
 mundi creatione orare.

Tertiò, Licet verba illa Apostoli, intellecta
 de voluntate efficaci & consequente, explicari
 debeant per distributionem accommodam, vel
 de universalitate incompleta, qualiter ea Augu-
 stinus, Gregorius, alique SS. Patres locis
 infra referendis exponunt; si tamen intelligantur
 de voluntate antecedenti & inefficaci, ea de-
 bere intelligi de singulis generum, & per distribu-
 tionem completam, constat non solum authori-
 tate Damasceni, hunc locum Apostoli in hoc
 sensu intelligentis, sed etiam ex ipso Apostolo;
 ejus enim discursus exigit, ut propositio illa
Deus vult omnes homines salvos fieri, genera-
 liter & de omnibus ac singulis hominibus intel-
 ligatur: nam immediatè antea obsecrat ut oretur
 pro omnibus: *Hoc enim bonum est* (inquit) *&
 acceptum coram Salvatore nostro Deo, qui omnes
 homines vult salvos fieri, & ad agnitionem veri-
 tatis venire.* In quibus verbis particula univer-
 salis, *omnis*, sine dubio eodem sensu in utroque
 membro propositionis accipienda est, ne Paulus
 loquatur æquivocè in tam brevi contextu, neve
 ipsius ratio minimè idonea sit. Ita ut sicut oran-
 dum est pro omnibus hominibus generaliter, &
 sine exceptione (ut nemo negat esse de mente
 Apostoli, & ex charitate deberi) ita Deus velit
 omnes homines generaliter & sine exceptione
 salvos fieri. Idque magis confirmat duplex ratio
 immediatè post subjuncta ab Apostolo, quæ pro-
 bat Deum velle omnes homines salvos fieri:
Unus enim Deus (inquit) *unus & mediator Dei
 & hominum homo Christus Jesus, qui dedit re-
 demptionem semetipsum pro omnibus. Quæ ver-
 ba exponens Caietanus, sic ait: Ex hoc quod non*

nisi unus est Deus, omnium hominum curam illi uni incumbere manifestatur. & cum sit natura bonus, consequens est ut omnibus proponat salutem & agnitionem veritatis. Si namque essent plures dii, cogitari posset quod unus Deus haberet curam salvandi aliquos homines, & alius haberet curam salvandi alios: sed ubi unus tantum est Deus, illi uni incumbit cura omnium. Similiter etiam si plures essent mediatores inter Deum & homines, existimaretur quod unus esset mediator pro quibusdam, & alius pro aliis, sed ex quo unus est mediator Dei & hominum ad reconciliandum homines Deo, illi uni incumbit mediare inter Deum & omnes homines. Denique ab effectu manifestat Apostolus, quod etiam mediator vult omnes homines salvos fieri, & ad agnitionem veritatis venire, ex hoc ipso quod dedit seipsum pretium ad redimendum NON ALIQUOS, SED OMNES.

21. Favent etiam S.S. Patres, generaliter & sine exceptione intelligendum esse Apostolum, Deumque velle salutem omnium plane hominum, passim docentes. Nam Clemens Romanus libro 2. Conflit. cap. 59. affirmat se id ab ore ipsius Christi accepisse; & Dionysius cap. 2. Eccl. Hierar. ait sacrorum præfectum Dei similitudine salutem cupere omnibus, & agnitionem veritatis. Item Ignatius Martyr Epist. 6. ad Philadelph. dicit, Amatorem hominum esse Deum nostrum, & velle omnes homines salvos fieri, & ad agnitionem veritatis venire: propter quod & Solem oriri facit super bonos & malos, & pluit super justos & injustos. Et Origenes libro 4. contra Celsum paulo post initium, JESUM vocat Medicum universorum, quantum in ipso est; Salvator enim venit omnibus hominibus.

22. Eandem veritatem tradit Augustinus libro de spiritu & littera quem scripsit contra Pelagianos, cap. 33. dicens: Vult Deus omnes homines salvos fieri, & in agnitionem veritatis venire; non sic tamen ut eis adimat liberum arbitrium, quo bene vel male utentes iustissime iudicentur. Et Prosper in resp. ad 2. object. Vincentij, ubi ait: Sincerissime credendum atque profitendum est: Deum velle ut omnes homines salvi fiant: Si quidem Apostolus, cuius ista sententia est, absolutissime præcipit quod in omnibus Ecclesiis piissime custoditur, ut Deo pro omnibus hominibus supplicetur. Et in resp. ad object. Gallorum sent. 8. hæc scribit: Qui dicit quod non omnes homines velit Deus salvos fieri, sed certum numerum prædestinatorum, durius loquitur quam loquendum est de altitudine inscrutabilis gratia Dei, qui & omnes vult salvos fieri, atque ad agnitionem veritatis venire. Idem docet in libris de vocatione Gentium, nam libro 2. cap. 25. hæc scribit: Sive igitur novissima contempleris sæcula, seu prima, seu media, rationabiliter & pie creditur, omnes homines salvos fieri Deum velle, semperque voluisse. Et cap. 28. Fit manifestum quod diversis atque innumeris modis omnes homines vult Deus salvos fieri: sed qui veniunt, Dei auxilio diriguntur; qui non veniunt, sua pertinacia relucantur. Denique Ecclesia in die Parasceves orans pro hæreticis & schismaticis, sic ait: Omnipotens sempiternus Deus, qui salvos omnes, & neminem vis perire, respice ad animas diabolicâ fraude deceptas: ut omni hæreticâ pravitate depositâ, errantium corda respiciant, & ad veritatis tuæ redeant unitatem.

§. II.

Eadem veritas ex generali Christi redemptione manifestatur.

Hoc argumentum tangitur à Caietano verbis supra relatis, potestque sub hac forma breviter proponi. Deus vult salvare eos omnes pro quibus Christus passus & mortuus est, seu pro quibus ordinavit mortem & passionem suam: sed Christus mortuus est, & mortem ac passionem suam obtulit, & ordinavit ad salutem, non paucorum tantum, sed omnium, & singulorum hominum: Ergo Deus omnes, & singulos homines, voluntate antecedenti vult salvos esse. Major constat ex eo quod mors & passio Christi, ex voluntate salvandi homines duxit originem. Minor verò probatur ex variis Scripturæ locis, in quibus hæc generalis Christi redemptio aperte declaratur. Dicitur enim ad Romanos 8. Qui proprio filio suo non pepercit, sed pro nobis omnibus tradidit illum. Ad Rom. 5. Per unius delictum in omnes homines in condemnationem, & per unius justitiam in omnes homines in justificationem. 2. ad Corint. 5. Si unus pro omnibus mortuus est Christus, ut qui vivunt non sibi vivunt, sed ei qui pro omnibus mortuus est. Denique 1. Joan. 2. Ipse est propitiatio pro peccatis nostris, non pro nostris tantum, sed etiam pro totius mundi. Quibus auctoritatibus adjungi possunt orationes Ecclesiæ, quæ in solemnibus precibus frequenter hæc verba repetit: Fidelium omnium conditor & redemptor; & in hymnis Ecclesiasticis: Jesu Redemptor omnium.

Duplici evasione conatur Janfenius tam aperta Scripturæ testimonia eludere. In primis dicit, his locis solum significari, mortem Christi esse pretio & valore per se sufficientem pro omnibus, at non ordinatione Christi, & Dei, oblatam esse pro omnibus.

Secundo respondet, quod quando Christus dicitur mortuus pro omnibus, hoc non debet intelligi pro singulis generum, sed pro genere singulorum: ita ut pro aliquo ex quocumque genere, statu, & conditione, non verò pro omnibus, & singulis in individuo, & in particulari mortuus fuerit.

Verum utraque hæc evasio pugnare videtur contra definitionem Tridentini sess. 6. cap. 3. ubi definit Christum mortuum esse pro omnibus, in eo sensu in quo negabatur à Calvino: Calvinus autem non negabat Christum esse mortuum pro omnibus, quantum ad sufficientiam pretij, neque etiam pro aliquibus ex omni genere & conditione: nam in caput 17. Joannis, utraque evasione utitur ad explicanda Scripturæ loca, in quibus dicitur Christum esse mortuum pro omnibus: Ergo &c.

Præterea utraque hæc responsio efficaciter confutari potest. Nam contra primam inflari potest, quando dicitur Christum dedisse semetipsum redemptionem pro aliquo, hoc ita intelligi, & explicari debet, ut significetur Christum se dedisse in redemptionem, & gratiam illius, & ad ejus utilitatem & salutem: particula enim pro applicatur causæ finali cui, ut constat quando dicitur, quod medicus venit in domum pro salute infirmi: sensus enim est, illum venisse in ejus commodum, & utilitatem, & ad procurandam illi sanitatem: unde cum Scriptura locis citatis dicit Christum mortuum esse pro omni-